

Samaria-lähetys johtajanvaihdoksen edessä

Sosiaalineuvos Krister Lindbergille ja hänen vaimolleen Katelle tärkeintä on ollut työ kaikkien syrjäytyneiden auttamiseksi, olivatpa nämä sitten alkoholisteja, narkomaaneja tai kodittomia. Vuonna 2009 Samaria-lähetys, jolle he ovat omistaneet elämänsä, viettää 40-vuotisjuhlaa.

Krister ja Kate Lindberg ovat uhranneet suuren osan elämästään auttaakseen syrjäytyneitä sekä Suomessa että Virossa Samaria-lähetysten kautta. Naisille tarkoitettu koti saa jäädä suureksi haasteeksi heidän seuraajilleen. Kuva: Thure Malmberg.

Kohta 40 vuoden ajan porvoonlainen sosiaalineuvos **Krister Lindberg** on omistanut elämänsä kehittääkseen Samaria-lähetystä, joka perustettiin 1969 nimellä Socialmissionen i Östra Nyland – Itä-Uudenmaan Sosiaalilähetys ry. Rinnallaan hänellä on uskollisesti ollut vaimonsa **Kate**, joka on vapaaehtoistyöntekijä ja konttoripäällikkö. Näihin kahteen on pitkälti henkilöitynyt koko organisaatio, joka kristilliseltä pohjalta joka päivä auttaa noin 120 hädänalaista Suomessa. He ovat myös koko ajan työskennelleet sekä suomeksi että ruotsiksi ilmestyvässä Samarian omassa lehdessä, joka perustettiin jo 1972 nimellä *Räddningsarken* (Pelastusarkki).

Mutta nyt alkavat voimat ehtyä, ja toiminnanjohtaja Krister Lindberg katselee ympärilleen löytääkseen itselleen seuraajan. Itse hän jäisi mahdollisesti jo vuoden 2008 maaliskuun alusta osa-aikaeläkkeelle.

– Ajatus on, että uusi johtaja voisi jatkaa työtä ja hänet voitaisiin perehdyttää vuoden tai kahden aikana, Krister Lindberg sanoo.

Se kuulostaa itsestään selvältä, kun hän sanoo sen istuen työhuoneessaan Samaria-centerissä Porvoon Kirkkotorin laidalla. Ikkunan takana aurinko kimaltelee tuomiokirkon vastavalmistuneella vesikatolla, joka toukokuussa 2006 tapahtuneen tuhoisan tulipalon jäljiltä edelleen odottaa uusia kattopaanujaan.

On vaikea kuvitella, että Samaria-lähetysten uusi johtaja voisi tai jaksaisi uhrata aikaansa samalla tavoin kuin Lindbergin pariskunta on tehnyt. Heille työ kaikkien syrjäytyneiden auttamiseksi, olivatpa nämä sitten alkoholisteja, narkomaaneja tai kodittomia, on ollut aina etusijalla.

Merimieskirkot tärkeitä

Krister Lindberg lähti merille ensimmäistä kertaa 15-vuotiaana. Myöhemmin seurasivat tankkialukset Atlantin-liikenteessä ja 1966 ylikonemestarintutkinto Maarianhaminassa. Jo ensi kerralla hän näki, mitä alkoholi voi saada aikaan. Eräällä tankkerilla, joka kulki Venezuelan ja New Yorkin väliä, oli erityisen raskasta:

– Me raittiit olimme vähemmistönä aluksella. Satamakorttelit saattoivat olla myös pelottavia. Kerran New Yorkissa menin kävellen ja maanalaisella Skandinaaviseen kirkkoon. Kun pappi kuuli tästä, hän pelästyi siinä määrin, että tarjosi minulle kyydin takaisin laivaan. ”Niissä kortteleissa ei pidä liikkua jalkaisin”, pappi sanoi minulle.

– Jokaisessa sopivassa satamassa hakeuduin merimieskirkolle. Antwerpenin ja Rotterdamin kirkossa olen käynyt eniten. Merimieskirkot olivat tärkeitä minulle, olinhan usein ainoa uskovainen laivalla.

– Villin liikenteen jälkeen oli miellyttävää päättää merimiesura Silja-varustamon ms *Skandi*alla. Siellä asetettiin kovat vaatimukset miehistölle ja päällystölle edellyttäen, että käyttäydyttiin herrasmiesmäisesti ilman alkoholia. Niin myös tunnelma laivalla oli hyvä, Krister Lindberg sanoo.

Vuonna 1984 hän antoi Itä-Uudenmaan Sosiaalilähetykselle uuden nimen, Samaria-lähetys. Taustana oli (Luukas 10:34–35) kertomus, kuinka laupias samarialainen huolehti pahoinpidellystä miehestä, jota kukaan muu ei halunnut auttaa:

”Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta. Seuraavana aamuna hän otti kukkarostaan kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.’”

Kun Krister jää eläkkeelle, jättää myös Kate työelämän. Ennen kuin Kate aloitti Samaria-lähetyskeskuksen konttori- ja taloushallinnossa, hän oli kauan sairaanhoitajana. Toimettomaksi heistä ei silti jää kumpikaan: lapset ja lastenlapset arvostavat käytännön apua, oli kyseessä sitten lapsenvahtina oleminen tai talonrakennus. Osaaminen, jonka Krister Lindberg on hankkinut työssä syrjäytyneiden parissa, voi vielä olla hyödyksi muissa yhteyksissä.

Teologi vai lääkäri?

Vuonna 2009 voi Samaria viettää 40-vuotisjuhlaansa. Mitä ominaisuuksia uudella johtajalla tulee olla?

– Minähän olen teknikko, joten toistaiseksi pitkälti on ollut kysymys teknisistä ratkaisuksista, Krister Lindberg sanoo.

– Mutta nyt ajattelen, että olisi hyvä saada hengellistä tai vaikkapa lääketieteellistä tietoa. Minähän en ole pappi, vaikka joskus pidänkin hartaushetkiä, hän sanoo.

Uusi johtaja voi iloita siitä, että Lindberg on rakentanut vakaan pohjan, jossa työskennellä. Lindberg on iloiten tarttunut projekteihin, jotka maallikosta ovat tuntuneet mahdottomilta. Yksi esimerkki on itsenäisen tytäryrityksen Samaaria Eesti misjonin rakennukset Pärnussa Etelä-Virossa.

Kun Krister Lindberg noin kymmenen vuotta sitten vieraili Pärnussa, hänelle näytettiin lämpökeskuksen rapistuneet jäännökset tontilla, joka oli täpötäynnä romua. Se paikka osoitettiin työhön, jonka tarkoitus oli pitää huolta huomattavasta joukosta työttömiä ja alkoholisoituneita miehiä.

Mutta ylikonemestari Lindberg näki siinä mahdollisuuden. Romu siirrettiin pois. Taloa laajennettiin, uusi katto mahdollisti tarpeettomien seinien repimisen, eristämisen, uusien sähköjohtojen vetämisen, lattioiden ja rossipohjien rakentamisen sekä keittiön, asuinhuoneiden ja kokoussalin sisustamisen. Piha siistittiin, ja se joka tänään näkee Pärnujoen rannalla siistin talon, jossa on tilaa 12 hädänalaiselle, ei voi kuvitellakaan tehtyjen muutosten laajuutta.

Samoin oli laita Hiidenmaan aseman, joka syksyllä täytti 15 vuotta. Vanha rapistunut päiväkotikoti on muutettu toimivaksi sekä lasten että vanhusten päiväkeskukseksi, jossa on asunto kahdelletoista hädänalaiselle ja oma pyhäkoulu. Ja keväällä vihittiin uusi keskus 18 varattomalle Haapsalussa.

Apua 120:lle päivittäin!

Toiminta kotona Suomessa on kuitenkin laajamittaisinta. Samaria-centerin ja pääkonttorin lisäksi Porvoossa on kaksi kuntoutuskotia ja yksi Pirttikylässä Pohjanmaalla. Helsingissä on Samarian leipäkirkko ja päiväkeskus ja Loviisassa toinen avohoidon päiväkeskus.

Samarialla on Suomessa palkkalistoillaan noin 30 henkilöä ja vapaaehtoisia työntekijöitä yli 60. Päivittäin noin 120 henkilöä Suomessa autetaan eri tavoin, ja liikevaihto 2006 oli noin 1.7 miljoonaa euroa.

Sen lisäksi Samarialla on kaikkiaan 41 tukiasuntoa entisille alkoholien tai lääkkeiden väärinkäyttäjille, niistä kymmenen Helsingissä ja 12 Vantaalla. Samarian kirpputorit ovat tärkeitä. Niitä on Helsingissä, Sipoossa, Porvoossa ja Loviisassa. Lisäksi Iolan puusepäntiike Porvoossa avattiin uudelleen viime vuonna.

Vuoden 2006 tilastot kertovat 20 904 yöpymisestä Samarian hoitokodeissa ja tukiasunnoissa Suomessa. Määrä on kasvanut voimakkaasti, ja yksinomaan Helsingissä ja Vantaalla rekisteröitiin vuonna 2006 kokonaiset 5 118 hoitovuorokautta. Vaatimattomasta alusta hädänalaisten parissa Porvoon seudulla on organisaatio siten kasvanut tärkeäksi tekijäksi sosiaalityön alueella sekä pääkaupunkiseudulla että Virossa. Tämä työ johti siihen, että presidentti **Tarja Halonen** muutama vuosi sitten myönsi Krister Lindbergille sosiaalivoksen arvonimen.

Teksti: Thure Malmberg
Käännös Liisa Varho

Samaria-centerin pihan miljöö Porvoon Vanhassa kaupungissa on kuin idyllisestä satukirjasta otettu. Vanhat pienet tuvat on sisustettu hädänalaisten asunnoiksi. Kuva: Samaria-lähetys.

